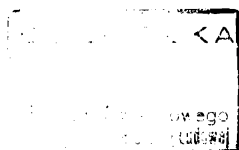

10 lipca 1930 r.

E056 15/04²

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 12015.

Kl. 68 a 48.

Aleksander Staniszewski
(Wilno, Polska).

Zatrząsk do drzwi.

Zgłoszono 21 listopada 1929 r.
Udzielono 2 maja 1930 r.

Rygiel obecnych zamków posiada ząbienia, o które zaczepia się bródka klucza przy otwieraniu i zamykaniu. Zatrzymy zaś osadzone są obrotowo na osi. Wskutek takiej konstrukcji rygiel przy jednym przekręceniu klucza ma mały posuw i otwory w zatrzymach — skomplikowany kształt.

W zamku według wynalazku rygiel zamiast ząbieni posiada otwór okrągły, w który wchodzi okrągły sworzень bródki klucza. Na fig. 1 i 2 jest przedstawiony zamek z wyjętymi zatrzymami w dwóch rzutach; fig. 3 przedstawia zamek zmontowany. Strzałki na fig. 2 i 3 wskazują kierunek obrotu klucza przy otwieraniu, przy-

czem z powodu stosunkowo długiego sworznia bródki, rygiel ma znaczny posuw.

Zatrzymy *W* nie są osadzone obrotowo; posiadają one wycięcia, wodzone czopami *P*, (fig. 2 i 3) w kierunku poprzecznym do przesuwu rygla. Na fig. 3 uwidoczniony jest kształt wycięcia *B* zatrzymów *W*. W wycięciu tem przesuwają się występ *D* rygla *L*.

W czasie obrotu bródka klucza podnosi zatrzymy na dokładnie określoną wysokość tak, że występ rygla może się wzdłuż szczeliny *B* przesunąć. Uskuteczni się to przez dalszy obrót klucza, kiedy sworzень bródki klucza wsuwa się do otworu bocznego *A* rygla i odsuwa go.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zatrask do drzwi znamienny tem, że rygiel posiada boczny otwór okrągły (A), w który wchodzi sworzeń bródki klucza.

2. Zatrask według zastrz. 1, znamienny tem, że zatrzasky przesuwają się ruchem prostoliniowym w kierunku poprzecznym do przesuwu rygla.

Aleksander Staniszewski.

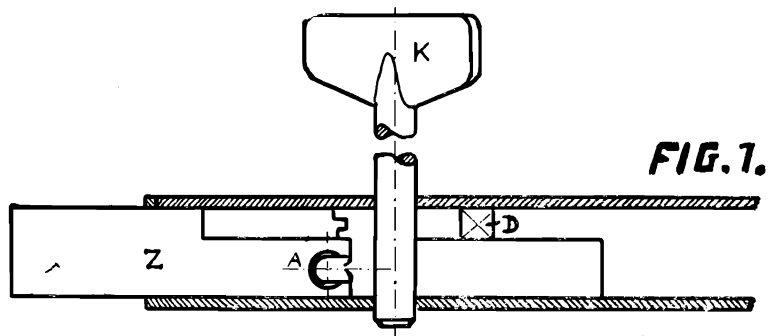

FIG. 1.

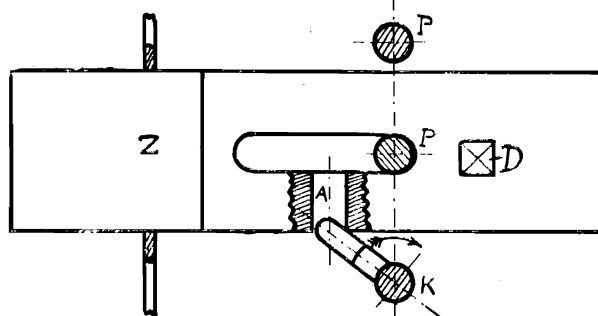

FIG. 2.

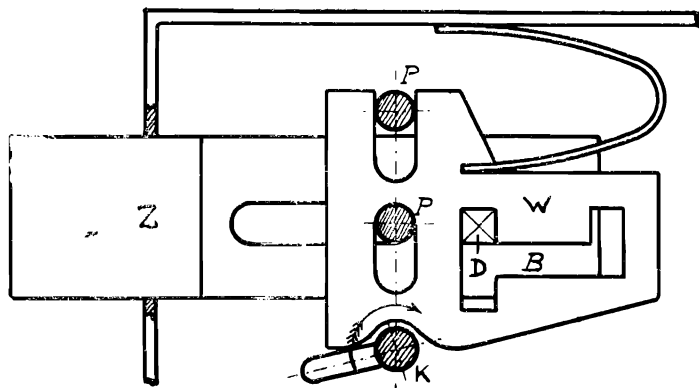

FIG. 3.